

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **P. V.**, zastoupeného JUDr. Richardem Pustějovským, advokátem se sídlem v Ostravě, Matiční 730/3, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.4.2012 č.j. MSK 33665/2012, sp. zn. DSH/8654/2012/Már,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou ze dne 25.8.2012 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že důvodem podání této žaloby je odůvodněný závěr žalobce o tom, že jsou dány důvody pro zrušení napadených rozhodnutí správních orgánů, neboť tato jsou zatížena vadami řízení, kterými jsou:

a) skutkový stav, který vzal Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností a Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, za základ napadeného rozhodnutí ze dne 02.04.2012, č.j.: MSK 33665/2012, je v rozporu se spisem a nemá ve spise oporu,

b) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před Magistrátem města Ostravy, odbor dopravně správních činností a Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, které předcházelo a mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Žalobce uvedl, že byly v řízení před správními orgány hrubě porušeny procesní zásady správního řízení, a to:

1. zásada legality – má za následek nezákonné rozhodnutí;
2. zásada správnosti – správní orgán je povinen použít nejvhodnějších prostředků, které vedou k správnímu vyřízení věci;
3. zásada materiální pravdy – rozhodnutí správního orgánu vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, správní orgán není vázán návrhy účastníků, příp. jejich shodným tvrzením;
4. zásada přesvědčivosti rozhodnutí – že rozhodnutí musí být srozumitelné a jednoznačně odůvodněno a
5. zásada volného hodnocení důkazů – správní orgán je povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena a přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Uvedl, že rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odbor dopravně správních činností, ze dne 03.02.2012, č. j.: SMO/043532/12/DSČ/Sur, sp. zn.: S-SMO/126344/11/DSČ a Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 02.04.2012, č.: MSK 33665/2012, jsou tak v přímém rozporu s Rezolucí Výboru ministrů Rady Evropy č. (77) 31, o ochraně jednotlivce ve vztahu ke správním aktům.

Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy, odbor dopravně správních činností, ze dne 03.02.2012, č.j.: SMO/043532/12/DSČ/Sur, spis zn.: S-SMO/126344/11/DSČ (dále jen „rozhodnutí Magistrátu“), byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 5 přestupkového zákona. V zákonné lhůtě podal proti rozhodnutí magistrátu odvolání. Odvolací důvody spatřoval v tom, že bylo řízení před správním orgánem zatíženo vadami, které měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Vady řízení spatřoval v tom, že správní orgán neúplně zjistil skutkový stav projednávané věci, na základě provedených důkazů dospěl správní orgán k nesprávným skutkovým zjištěním a správní

orgán odmítnutím návrhu na provádění důkazů deformoval zásadu voleného hodnocení důkazů v neprospěch obviněného.

Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 02.04.2012, č.j.: MSK 33665/2012, bylo rozhodnuto o odvolání žalobce ze dne 20.02.2012 proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odbor dopravně správních činností, ze dne 03.02.2012, č.j.: SMO/043532/12/DSČ/Sur, sp. zn.: S-SMO/126344/11/DSČ, tak že se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Namítal, že skutkový stav, který vzal Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, a Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, za prokázaný, je v rozporu se spisem a nemá ve spise oporu. Správní orgán vyšel ve svém rozhodnutí z tvrzení, že spáchání vytýkaného jednání je prokazováno svědeckými výpověďmi obou policistů, které nejsou v rozporu s oznámením a úředním záznamem nstržm. H. a výpovědi obviněného a svědka (str. 3 odst. 5 rozhodnutí KÚ MSK ze dne 02.04.2012). Žalobce trval na tom, že se vytýkaného jednání nedopustil a o jakého svědka jde, správní orgán neuvedl.

Žalobce nesouhlasil se závěrem správního orgánu o tom, že policisté neměli a nemají na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem a vykonávali jen svoji služební povinnost a uvedl, že zejména nstržm. H. projevil svůj prokazatelný zájem na projednávané věci svým jednáním a vyžadováním podpisu protokolu, se kterým obviněný opakovaně nesouhlasil. I přes nesouhlas obviněného policista na podpisu trval. Uvedl též, že arogantní jednání mladého policisty nstržm. H. a nepřipustný nátlak při projednávání přestupku na místě, jsou příčinou eskalace napětí při projednávání přestupku a především zvýšením zaujatosti zmíněného policisty a jeho zájmu na projednávané věci.

V žalobě též uvedl, že v průběhu řízení byl správní orgán opakovaně upozorněn na vývoj judikatury Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech (5As 42/2010-83) a především na skutečnost, že při jejich činnosti dne 30.04.2011 překročil nstržm. H. míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem. Opakovaně, tj. při zákroku dne 30.04.2011, ve svém odporu dne 04.07.2011, u ústního jednání dne 30.08.2011, trval na tom, že jej nepřiměřeným nátlakem nutil nstržm. H. k doznání, a to tak, že nebyl ochoten upravit záznam o tvrzeném přestupku, a následně nezákonným poučením o tom, že jej může zadržet, tj. zbavit osobní svobody, což byl důvod, pro který žalobce v průběhu zákroku telefonoval JUDr. Richardovi Pustějovskému a odmítl podepsat oznámení o přestupku.

Namítal, že závěr správního orgánu o tom, že výpověď JUDr. Richarda Pustějovského by neměla potřebnou váhu věrohodnosti, je v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů a je projevem zvláště správního orgánu v řízení. Odůvodnění absence míry věrohodnosti je nepřiléhavé (str. 5 odst. 2 rozhodnutí magistrátu), neboť pokud jak správní

orgán uvádí, odmítl tento důkaz s uvedeným odůvodněním, nemohl míru věrohodnosti posoudit, protože důkaz neprováděl, jak uvádí. Předpoklad absence věrohodnosti, avšak nepotvrzený, je dokladem protiprávního postupu správního orgánu v řízení a porušením ústavního práva obviněného na spravedlivý proces. Krajský úřad se touto námitkou odvolatele ve svém rozhodnutí ze dne 02.04.2012, č.j.: MSK 33665/2012, nezabývá.

Zdůraznil, že výslech osoby, která v řízení vystupuje v postavení zmocněnce, obhájce, právního zástupce, je běžnou praxí předvídána a také využívána. Poukazoval na to, že JUDr. Richard Pustějovský vypovídal ke skutečnostem, o nichž nehovořil žádný účastník, je v logické shodě s výpovědí svědků a jedná se o výpověď, která má zásadní význam pro posouzení věrohodnosti provedení důkazů - výpovědi obou policistů, tj. posouzení věrohodnosti důkazů, o které správní orgán opřel svůj závěr.

Správní orgán vytvořil závěr o vině žalobce na základě výsledku dvou policistů, kteří, ačkoliv k tomu byla možnost, ignorovali přítomnost svědka na místě, a vlastním vědomým přičiněním (viz. výslech nstržm. H. ze dne 30.08.2011, výslech pprap. Studeného ze dne 19.10.2011) nezajistili důkazy o tvrzeném spáchání přestupku a zapříčinili tak stav důkazní nouze.

Namítal, že žalobcem tvrzený logický rozpor ve výpovědi obou policistů, který spočívá v tvrzení, že na přechodu pro chodce stál chodec, nebyl správním orgánem odstraněn. Logický rozpor vyplývá z měření, které provedl z vlastní iniciativy správní orgán, kdy zjistil, že prodleva mezi synchronizovaným signálem stůj „červená“ (pro automobily) a signálem volno „zelená“ (pro chodce) je cca 1,36 vteřiny. Tedy, pokud by skutečně v inkriminovanou dobu na přechodu pro chodce stál chodec, jak tvrdí policisté, musel by ve chvíli, kdy měl obviněný projet přes přechod pro chodce, již do vozovky vstoupit a nacházet se na přechodu pro chodce. Dovozoval, že z uvedeného důvodu je prokazatelně nepravdivá výpověď policistů o přítomnosti chodce a svědka a tento logický rozpor je důvodem pro zpochybnění míry věrohodnosti svědků. Odvolací správní orgán se s námitkou žalobce vypořádal tak, že odkázal na výpověď policistů, kteří uvedli, že ne „na přechodu“, ale „u přechodu“ stál muž. Logickou námitkou žalobce a rozporem v tvrzení policistů se dále nezabýval.

Dovozoval, že privilegované postavení oběma policistům přidělil správní orgán při svém rozhodování, bez toho aby vysvětlil, proč tak učinil a taktéž důvody proč tak učinil, se podrobně nezabýval. Konstatoval, že výpověď obviněného, kterou učinil po řádném poučení o následcích uvádění nepravdy ze dne 30.08.2011, nebyla správním orgánem označena za nevěrohodnou a neobsahovala žádné logické a skutkové rozpory. Dále dovozoval, že jsou-li dvě výpovědi ve vzájemném rozporu, je povinností správního orgánu tyto rozpory odstranit, s pochybnostmi se vypořádat a svůj postup řádně odůvodnit. Uvedl, že správní orgán opět vycházel z pouhého předpokladu věrohodnosti výpovědi policistů. Žalobce je motivován snahou po objasnění neopodstatněnosti obvinění.

Dle jeho názoru bylo v řízení rozhodováno na základě tvrzených skutečností, které jsou v rozporu se spisem a nemají ve spise oporu. Namítal, že rozhodnutí správního orgánu a závěr o jeho vině, nemá oporu v provedených důkazech u ústního jednání a správní orgán jej činil na základě pocitů a zcela mimo rámec obsahu existujícího důkazu.

Žalobce trval na tom, že jsou dány důvody pro zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 02.04.2012, č.j: MSK 33665/2012, a rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odbor dopravně správních činností, ze dne 03.02.2012, č.j.: SMO/043532/12/DSČ/Sur, spis zn.: S-SMO/126344/11/DSČ, které předcházelo a mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Nezákonnost postupu správních orgánů spatřoval v porušení ustanovení § 50 násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, když správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Uvedl, že v řízení je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Správní orgán hodnotí podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Konstatoval, že již ve svých předešlých podáních upozorňoval na skutečnost, že v rámci zásady plné jurisdikce dopadají i na soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů o přestupcích dosavadní judikatorní závěry o rozsahu a způsobu zjišťování podkladů pro rozhodnutí správními orgány. Poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20.1.2006, č. j. 4 As 2/2005- 62, č. j. 5 As 42/2010-86, 1 As 96/2008-115 a 5 As 82/2009.

Dovozoval, že bez existující úvahy správního orgánu o tom, proč nepřistoupil k provedení obviněným navrhovaného důkazu, nebo bez provedení tohoto důkazu, je předčasné hodnotit ostatní v řízení provedené důkazy a činit závěry o jejich (ne)věrohodnosti.

Uvedl, též že zásadní význam pro hodnocení provedených důkazů je dodržování obligatorních zásad při jejich hodnocení. Především se jedná o zásadu, dle níž je správní orgán povinen rozhodnout v pochybnostech ve prospěch obviněného. V průběhu řízení správní orgán pochybnosti o správnosti skutkových zjištění opět neodstranil, naopak obviněný navrhl důkazy, které vzbuzují pochybnosti o věrohodnosti výpovědí policistů (hlavních svědků), neboť i policisté se dopouštějí při výkonu své pravomoci excesů. Důkazy navržené obviněným opět nebyly správním orgánem provedeny, ačkoliv byl na tuto povinnost opakovaně upozorňován v obou odvoláních.

Namítal, že výpověď policistů a oznámení o přestupku, které sami vypracovali, jsou nadány větší důkazní silou a předpokladem věrohodnosti, než výpověď bezúhonného občana (bez záznamu v kartě řidiče, bez záznamu v rejstříku trestů), advokáta. Dle jeho názoru zásada „presumpce nevin“ a povinnosti správního orgánu dokázat bez důvodných pochybností spáchání přestupku byla v tomto řízení prolomena.

Tvrdil, že rozhodující správní orgány zjevně v řízení porušily obligatorní zásadu volného hodnocení důkazů, neboť aplikace této zásady neznamená, že by správní orgán ve svém rozhodování měl na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli, nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry opře a které opomene (viz. důkazy ze dne 10.10.2011, 18.10.2011). Zdůraznil, že rozhodnutí správního orgánu se tedy musí opírat o důvody, na základě kterých lze učinit určitý závěr a musí z něj být seznatelné, že při tvorbě skutkového i právního závěru byla respektována logika uvažování, a to v kontextu s ostatními důkazy.

Trval na tom, že se nedopustil žádného přestupku, a že důkazy, které jsou obsaženy v přestupkovém spisu, nejsou způsobilé k vytvoření zákonného podkladu rozhodnutí a závěru o tom, že dopustil vytýkaného jednání. Domáhal se svého práva na spravedlivý proces.

V průběhu ústního jednání před krajským soudem dne 10.12.2013 žalobce tvrdil, že nejel „na červenou“.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 16.7.2012 k podané žalobě uvedl, že žalobce z větší části v žalobě pouze opakuje námitky stejné, jako je vznášel již v odvolání. Obsahem žaloby jsou převážnou měrou doslovně opakované námitky, které žalobce vznášel již v odvolání, resp. v řízení před správním orgánem prvního stupně. Žalobce především odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se s námitkami žalobce již vypořádal.

Uvedl, že pokud žalobce v části II. žaloby poukazuje na vady řízení a porušení základních zásad správního řízení, činí tak zcela obecně a neuvádí, o jaké konkrétní vady jde a jakým konkrétním postupem měly správní orgány zmíněné zásady porušit. Na takto obecně formulovanou námitku zcela obecně odpověděl, že má za to, že správní řízení není zatíženo procesními vadami, které by mohly mít vliv na zákonnost či správnost napadeného rozhodnutí.

K další námitce žalobce, kdy žalobce poukazoval na část odůvodnění napadeného rozhodnutí (strana 3, odstavec pátý) s tím, že žalovaný neuvedl, o jakého svědka jde, žalovaný uvedl, že předmětný odstavec o rozsahu jedné věty zní: "Přestupek byl prokazován na základě výpovědi svědků, zakročujících policistů, výpovědi obviněného a svědka." V

řízení byly vyslýchány jako svědci celkem tři osoby, z toho dva policisté, je tedy zřejmé, že třetím svědkem, kterého zde žalovaný zmiňuje, je zmocněnec žalobce, JUDr. Richard Pustějovský; tato skutečnost je zjevná i z kontextu celého odůvodnění, tuto námitku proto žalovaný považuje za nedůvodnou. Pokud žalobce namítal, že žalovaný se nezabýval jeho námitkou týkající se věrohodnosti svědka Pustějovského, žalovaný uvedl, že tomu tak není. K námitce nesprávného posouzení věrohodnosti svědka Pustějovského se žalovaný vyjádřil na straně 6 napadeného rozhodnutí tak, že tento svědek nebyl očitým svědkem popsání děje, tudíž nemůže obviněnému dosvědčit, že na semaforu svítilo zelené světlo. Žalovaný se na straně 5 odstavce pátý vyjadřuje k tvrzení žalobce o tom, že mu policisté vyhrožovali zadržením (v jiné verzi uložením kauce), kteréžto tvrzení měl svědek Pustějovský potvrdit. Správní orgán prvního stupně na straně 5 odstavce druhý rozhodnutí sice uvádí, že návrh na výslech tohoto svědka odmítl, to však bylo již v první části správního řízení, ještě před vydáním prvního zrušujícího rozhodnutí žalovaného. Na straně 7 a 8 rozhodnutí pak správní orgán prvního stupně rekapituluje a následně hodnotí výpověď tohoto svědka, jehož výslech byl skutečně proveden.

Dále žalovaný uvedl, že výslech svědka Pustějovského je přitom s výpovědí obou policistů v souladu potud, že obviněný na místě přestupku tomuto svědkovi, svému pozdějšímu zmocněnci, telefonoval. Obsah hovoru policisté nepotvrdili, resp. jej neslyšeli, v každém případě obsahem hovoru byly informace zprostředkované (žalobcem), přičemž tento svědek má k žalobci vztah nikoli neutrální, neboť ho v celém správním řízení zastupoval, mimo jiné mu byl ještě před podáním výpovědi znám obsah spisu, čímž je věrohodnost jeho výpovědi dále snížena. Kromě toho je jako advokát povinen hájit zájmy svého klienta, kterého zastupuje i nyní v řízení o žalobě, což rovněž věrohodnost jeho svědecké výpovědi oslabuje.

K tomu, že žalobce setrvale zpochybňuje věrohodnost policistů, žalovaný uvedl, že tato námitka zůstává v rovině nepodloženého tvrzení. Není ani zřejmé, čeho by policisté dosáhli tím, že by žalobce oznámení o přestupku na místě podepsal, když pouhý podpis sám o sobě by nebylo možné považovat za doznání přestupku; oznámení přestupku se přitom sepisuje právě v případě, když řidič nesouhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení, a přestupek tak musí být projednán před příslušným obecním úřadem, přičemž vyjádřit se na zadní stranu tohoto oznámení bylo právem žalobce, nikoli jeho povinností. Žalovaný konstatoval, že žalobce rovněž mohl na místě uvést skutečnosti, které nyní tvrdí do oznámení přestupku, ale neučinil tak, ačkoli mu bylo umožněno. Je také zjevné, že přestože oznámení přestupku žalobce nepodepsal, policisté ho nezadrželi ani mu neuložili kauci ani jiným způsobem se nechovali tak, jak podle žalobce měli v úmyslu, a ani v ničem jiném nelze jejich jednání označit za šikanu. V průběhu celého řízení nevyšlo najevo, a žalobce to ani netvrdil, že by jej policisté znali nebo měli k němu na základě konkrétních skutečností negativní vztah nebo měli nějaký jiný motiv k tomu, aby proti žalobci vypovídali nepravdivě.

K otázce hodnocení věrohodnosti svědka - policisty žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. září 2011, čj. 1 As 97/2011-52. Pokud žalobce

namítal, že správní orgány neprovedly důkazy, které navrhoval, žalovaný uvedl, že toto tvrzení neodpovídá skutečnosti; v řízení byl proveden důkaz jak výsledkem JUDr. Richarda Pustějovského (při ústním jednání dne 1. února 2012), tak novinovými články, které žalobce předložil podáním ze dne 18. října 2011 (při ústním jednání dne 19. října 2011, a dále opakovaně při ústním jednání dne 1. února 2012). Žalovaný konstatoval, že mu není zřejmé, o jaký žalobcem navržený a přitom neprovedený důkaz žalobci jde. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního.

Krajský soud tak zjistil, že:

1) Dne 30.4.2011 nstržm. T.H. (Policie ČR, Městské ředitelství policie Ostrava, dopravní inspektorát) sepsal oznámení o přestupku na P.V., ve kterém uvedl, že dne 30.4.2011 v 8.40 hod. na ul. Rudné x Zkrácené ve směru jízdy na Porubu zastaveno vozidlo (SPZ X, Mercedes Benz), jehož řidič na křižovatce ul. Rudná x Tavičská, kde je umístěn přechod pro chodce se signalizačním zařízením, nerespektoval signál s červeným světlem „stůj“, kdy nezastavil vozidlo před příčnou čarou, ale pokračoval v jízdě. Řidič svým jednáním porušil ust. § 70/3 z.č. 361/2000 Sb. a tím se dopustil přestupku dle § 22/1f,5 zák.č.200/1990 Sb.

2) Nstržm. T. H. sepsal dne 30.4.2011 úřední záznam, ve kterém uvedl, že dne 30.4.2011 v 8.40 hodin společně s pprap. M.S. předepsaným způsobem zastavili na ul. Rudná (před kř. ulic Rudná x Zkrácená) v Ostravě-Vítkovicích, ve směru jízdy na Porubu, nákladní motorové vozidlo X, RZ:X, bílé barvy, jehož řidič nerespektoval červený signál „STŮJ“ na přechodu pro chodce. Řidič byl vyzván k předložení dokladů předepsaných pro provoz a řízení vozidla. Řidič předložil OP, ŘP, ORV a zelenou kartu. Dle předložených dokladů byl v řidiči zjištěn P. V., nar. X, bytem R. 207. Byla provedena dechová zkouška přístrojem Dräger s negativním výsledkem. Dále byla provedena lustrace přes DÚ DI MŘ Ostrava, opět s negativním výsledkem. Řidič vozidlo řídil a nacházel se ve vozidle sám. Řidič řídil vozidlo po ulici Rudná směrem od Havířova ke křižovatce ulic Rudná x Závodní. Ve chvíli, kdy na signalizačním zařízení umístěném před přechodem pro chodce (u křižovatky ulic Rudné a Tavičské) svítil červený signál „STŮJ“ pro projíždějící vozidla, řidič vozidlo nezastavil a na červený signál projel. Řidič svým jednáním nerespektoval ustanovení dle §

70 odst.3 zák.č. 361/2000 Sb. a tím se dopustil přestupku dle ustanovení § 22 odst.1 písm. f) bod 5 zák.č. 200/1990 Sb.

Dále je v záznamu uvedeno, že uvedený řidič si byl nejprve přestupku vědom a souhlasil s ním, ovšem nesouhlasil s výší sankce, která se mu zdála neúměrná, se slovy, že přestupky nedělá a nemá žádné body. Žádal o prominutí přestupku, nebo alespoň o nižší sankci. Bylo sepsáno oznámení o přestupku na jeho žádost, ale po poradě s advokátem toto odmítl a s přestupkem začal nesouhlasit a odmítl se na oznámení vyjádřit a podepsat. Opsal si registrační značku služebního vozu a ČOZ.

3) Policie ČR, Městské ředitelství policie Ostrava, Dopravní inspektorát, Ostrava-Vítkovice oznámila dne 2.5.2011 Magistrátu města Ostravy, Odbor dopravně správních činností podezření o spáchání přestupku P.V. dne 30.4.2011.

4) Žalobce je držitelem řidičského průkazu event. č. EB X, který vydal dne 14.11.2005 Městský úřad Vsetín s platností do 13.11.2015. Žalobce je držitelem osvědčení profesní způsobilosti řidiče event. č. AA X vydaného 11.5.2005, průkazu profesní způsobilosti řidiče event. č. AC X vydaného 9.7.2008. Aktuální stav bodového hodnocení je 0 bodů a nemá záznam v přestupcích.

5) Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností rozhodl a vydal dne 22.6.2011 Příkaz s tím, že obviněný je vinen tím, že dne 30.04.2011 v 08:40 hodin, v katastru obce Ostrava-Vítkovice na ulici Rudná ve směru jízdy od Havířova (od ulice Lidická) přímo k ulici Závodní, jako řidič vozidla tovární značky X, registrační značky X, nerespektoval signál (S la) - "Signál s červeným světlem - Stůj!" tříbarevné soustavy s plnými signály světelně řízeného přechodu pro chodce při ulici Tavičská tím, že vozidlo nezastavil před světelným signalizačním zařízením a na tento světelný signál projel. Tímto jednáním porušil ustanovení § 70 odst. 3) a ustanovení § 4 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích, v návaznosti na ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o přestupcích, za což mu uložil podle ustanovení § 22 odst. 8 citovaného zákona o přestupcích, sankci: pokutu ve výši 2.500,- Kč.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán - Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, uvedl z jakých podkladů pro rozhodnutí vycházel a co z těchto podkladů zjistil, přičemž uvedl, že posoudil předložené důkazní materiály samostatně i v příčinné souvislosti, kdy tyto shledal jako plně prokazující skutečnost, že P. V. nepochybně naplnil skutkovou podstatu přestupku, z něhož byl tímto příkazem uznán vinným, neboť za jízdy motorovým vozidlem tovární značky X, registrační značky X, dne 30.04.2011 v 08:40 hodin,

v katastru obce Ostrava-Vítkovice na ulici Rudná ve směru jízdy od Havířova (od ulice Lidická) přímo k ulici Závodní, jako řidič nerespektoval signál (S 1 a) - "Signál s červeným světlem - Stůj!" tříbarevné soustavy s plnými signály světelně řízeného přechodu pro chodce tím, že vozidlem nezastavil a projel na tento světelný signál přes daný světelný přechod pro chodce. Jmenovaný byl posléze, co by řidič uvedeného vozidla, policisty zastaven řádně ztotožněn z předloženého občanského a řidičského průkazu. S ohledem na neustálý vizuální kontakt policistů s vozidlem, od doby zaregistrování skutku, až po zastavení vozidla, správní orgán vyloučil jakoukoliv možnou záměnu řidiče či vozidla. Na základě uvedeného měl správní orgán za to, že se zjištěný skutek stal a P. V. naplnil jeho skutkovou podstatu. Správní orgán uvedl, že policisté neměli a nemají na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonávali jen svoji služební povinnost, při níž jsou vázáni závazkem, aby případný zásah do práva svobod osob, jimž by v souvislosti s jejich činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem, kdy nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policisté v této věci uvedené zásady překročili.

Správní orgán konstatoval, že z vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) plyne, že světelné signály jsou "Signál s červeným světlem Stůj!" (č. S 1a), "Signál se žlutým světlem Pozor!" (č. S 1 b), "Signál se zeleným světlem Volno" (č. S 1c). Jelikož P. V. nerespektoval signál (S 1a) - Signál s červeným světlem - "Stůj!" tříbarevné soustavy s plnými signály světelně řízeného přechodu pro chodce tím, že daným vozidlem nezastavil a plynule projel na tento světelný signál přes předmětný přechod pro chodce, je nepochybné a jednoznačné, že naplnil skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o přestupcích, z něhož byl tímto příkazem uznán vinným. Jelikož se předmětného jednání nedopustil ve dvanácti po sobě jdoucích měsících dvakrát a vícekrát, vydal správní orgán rozhodnutí formou příkazního řízení. Uvedeným jednáním tedy P. V. porušil ustanovení § 70 odst. 3) a ustanovení § 4 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích, v návaznosti na ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o přestupcích. Při ukládání druhu a výměry sankce přihlédl správní orgán Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, ke zjištěné závažnosti tohoto přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, k tomu, že obviněný nerespektoval signál (S 1a) - Signál s červeným světlem - "Stůj!" tříbarevné soustavy s plnými signály světelně řízeného přechodu pro chodce, kdy tímto mohl ohrozit ostatní účastníky silničního provozu, čímž se dopravního přestupku zcela bezpochyby dopustil, neboť respektování právních předpisů, potažmo ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích jsou jedny ze základních povinností řidiče vyplývající z tohoto zákona. Nicméně i přes toto pochybení postupoval správní orgán v souladu ustanovením § 12 zákona o přestupcích, přihlédl k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem za nichž byl spáchán, k míře zavinění, pohnutkám a k osobě pachatele. Sankce byla určena dle ustanovení § 22 odst. 8) zákona o přestupcích, kdy za přestupek dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o přestupcích, se uloží pokuta od 2.500,- Kč - do 5.000,- Kč, pokuta od 2.500,- Kč - do 5.000,-

Kč a zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců se uloží tomu, kdo tento přestupek spáchal v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát.

K závažnosti přestupku správní orgán uvedl, že se jedná o závažné porušení zákona o provozu na pozemních komunikacích. Pohnutky obviněného správní orgán nemohl hodnotit, neboť mu nejsou známy. Co se týče způsobu spáchání a následků přestupku, správní orgán uvádí, že obviněný spáchal přestupek konáním, přičemž jeho jednání, nemělo žádný bezprostřední následek a takovýto spáchal z nedbalosti. Co se týče osoby pachatele, pak k tomuto kritériu byl proveden náhled do evidenční karty řidiče, v níž obviněný P. V. nemá učiněn k datu pořízeného výpisu - 13.05.2011 žádný záznam o přestupu či trestném činu v dopravě. Po posouzení výše uvedeného, uložil správní orgán sankci pokuty ve výši 2.500,- Kč, a to nejnižší možnou v rozsahu finančního postihu, kdy tuto uloženou sankci pokuty považuje za dostačující k naplnění výchovného účinku, který je tímto sledován.

5) Proti vydanému příkazu ze dne 22.6.2011 podal obviněný odpor ze dne 4.7.2011.

6) Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností předvoláním ze dne 4.8.2011 sdělil obviněnému mimo jiné, že nařizuje ústní jednání a zároveň obviněného předvolává k ústnímu jednání dne 30.8.2011, 12.45 hodin. Informoval obviněného o tom, že včasným podáním odporu byl příkaz o uložení sankce za přestupek zrušen a správní orgán pokračuje v řízení, které bylo zahájeno doručením předmětného příkazu. Součástí ústního jednání bude provedení svědeckých výpovědí-výslechy svědků nstržm. T. H. a pprap. M. S.

7) O nařízení jednání o ústním projednání přestupku byl uvědoměn i právní zástupce obviněného JUDr. Richard Pustějovský.

8) Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností sepsal dne 30.8.2011 protokol o výpovědi svědka nstržm. T. H. (za přítomnosti zástupce obviněného). Svědek uvedl, že dne 30.04.2011 byl velen do společné hlídky s pprap. M. S., kdy on byl velitel hlídky, pprap. S. byl řidič služebního vozidla a tuto vykonávali ve služebním vozidle v civilním provedení-červená Škoda Octavia. Službu vykonávali v rámci služebního obvodu Ostrava-Vítkovice, kdy v 08:40 hodin při stání na ulici Tavičské, před ulicí Rudná ve směru od ulice Zengrova, zastavili z důvodu dání přednosti v jízdě vozidlům jedoucím po ulici Rudné v obou směrech a stáli jsme jako první vozidlo v pořadí. Těsně vlevo na ulici Rudné je světlý přechod pro chodce, kdy u tohoto přechodu stál chodec, který čekal na signál (zelené světlo) k přechodu ulice Rudné. Zůstali s vozidlem stát a počkali, až dojde na světelném signalizačním zařízení ke změně světelného signálu ze zeleného světla na červené a v případě, že vše proběhne jak má (žádné motorové vozidlo neprojde světelným přechodem pro chodce na červené světlo), chtěli vyjet z ulice Tavičské na ulici Rudnou vpravo. Při tomto

stání a následné změně světleného signálu ze zeleného na červený si povšiml, jak z jeho levé strany jede po ulici Rudné ve směru od ulice Lidické motorové vozidlo tovární značky X (skříňové vozidlo), kdy jeho řidič projel přes světelný přechod pro chodce na světelný signál "stůj"-červené světlo a pokračoval dále v jízdě k ulici Závodní. Na základě takto zjištěného přestupku se za výše uvedeným vozidlem rozjeli a tohoto zastavili na ulici Rudné těsně před křižovatkou s ulicí Zkrácenou za světlenou křižovatkou s ulicí Závodní. Vozidlo X dojeli před světelnou křižovatkou s ulicí Závodní, kdy před touto stáli na červené světlo společně s vozidlem X. Po zastavení vozidla X přistoupil k vozidlu a jeho řidiče vyzval k předložení dokladů potřebných pro řízení a provoz motorového vozidla. Celý služební zákrok projednával osobně, kolega S. jej pouze zajišťoval. Řidiči vozidla sdělil, jakého přestupku se dopustil. Tomuto sdělil výši sankce za uvedený přestupek, přičemž řidiči se nelíbila výše uložené sankce s tím, že je slušný řidič a že požaduje se poradit se svým právním zástupcem. Tomuto vyhověl, počal vypisovat oznámení přestupku, kdy na zadní stranu oznámení dal řidiči možnost písemně se vyjádřit ke všem skutečnostem. Zdali tak učinil či nikoliv si již nepamatuje. Poté, po ukončení služebního zákroku řidiči vrátil veškeré doklady a jeli po svém.

V době zjištěného přestupku bylo denní světlo, jasno, nepršelo. Uvedený přestupek viděl na vzdálenost 10 až 15 metrů. Mimo jeho svědectví a svědectví jeho kolegy o tom, že byl spáchán přestupek obviněným, jiné důkazy neexistují. Svědka – chodce nebylo možno zajistit, neboť ve vozidle byli pouze dva a nemohli se rozdělit. Chodec byl muž oblečený do tmavého oblečení. V uvedený den byl do služby velen od 06:00 hodin do 18:00 hodin. Kolik po dobu výkonu služby evidovali a projednávali dopravních přestupků, neví. Obviněnému uložil blokovou pokutu v částce 2.500,- Kč. Doznání na obviněném nevynucoval. Na obviněného nečinili nátlak.

9) Obviněný, do protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 30.8.2011, sepsaného Magistrátem města Ostravy, odbor dopravně správních činností uvedl mimo jiné, že dne 30.04.2011 v 08:40 hodin řídil v katastru obce Ostrava-Vítkovice po ulici Rudná, ve směru jízdy od Havířova (od ulice Lidická) přímo k ulici Závodní vlastní motorové vozidlo tovární značky X, registrační značky X. Při jízdě jsem jel v pravém jízdním pruhu rychlosti do 50 km/hod. Uvedeného dne a času bylo denní světlo, svítilo slunce-bylo krásně, vozovka suchá, neznečištěná. Jel plynulou jízdou, kdy na světleném přechodu pro chodce svítilo zelené světlo a na toto zelené světlo tímto světelným přechodem pro chodce na ulici Rudné poblíž ulice Tavičské projel, popř. do toho vjel. Po projetí světelného přechodu pro chodce za tímto mostem na jeho horizontu zaregistroval v levém jízdním pruhu osobní vozidlo tovární značky Škoda Octavia, kdy jeho spolujezdec na předním sedadle na něj něco signalizoval. Povšiml si policejní čepice bílé barvy a z tohoto důvodu přibrzdil. Civilní služební vozidlo Škoda se před jeho vozidlo zařadilo a posléze jej za křižovatkou s ulicí Závodní zastavili. Po zastavení předložil policistovi veškeré doklady a tento mu sdělil, že spáchal dopravní přestupek a to ten, že jel na červené světlo světelného přechodu pro chodce na ulici Rudné poblíž ulice Tavičské před mostem. Na toto jim sdělil, že toto není možné, že jel na zelené světlo, načež mu policista sdělil, že jej zadrží na kauci. Uvedl, že jednání zakročujícího policisty, a to nstržm. H. bylo arogantní, z jeho strany povýšené, hraničící se zastrašováním. Domníval se, že tak, jak mu to podal, nakonec skončí v base. Na vyznačeném přechodu pro

chodce nestál žádný chodec vpravo jeho jízdy a služební vozidlo v civilním provedení nestálo před ulicí Rudnou, ale stálo na ulici Tavičské cca 15m před ulicí Rudnou, při pravém okraji vozovky u chodníku se zhasnutými světly. Vozidlo nebylo v provozu, ale stálo odstavené při pravém okraji ulice Tavičské. S uvedeným přestupkem jsem nesouhlasil s tím, že policista počal vypisovat oznámení přestupku. S tím, co uvedl do děje, nesouhlasil, proto se telefonicky spojil se svým právním zástupcem a po poradě s tímto, oznámení přestupku jak na přední, tak na zadní stranu nepodepsal a písemně se odmítl vyjádřit. Nstržm. H. na podkladě toho, že nesouhlasil s dějem, počal vypisovat nové oznámení přestupku, kdy on po jeho přečtení nabyt dojmu, že dějově je to stejně uvedené, jak v tom předešlém. Toto druhé oznámení přestupku taktéž odmítl podepsat a do tohoto se písemně vyjádřit. Poté si napsal služební číslo zakročujícího policisty, jenž se zápisu identifikace bránil, což po nějaké době učinil a zároveň si napsal registrační značku jejich služebního vozidla. Poté mu byly vráceny veškeré doklady a odjel po svém.

Vzhledem k tomu, že bylo navrženo doplnění provedených důkazů či provedení nových důkazů, bylo dokazování přerušeno. Současně bylo ústní jednání v 14:40 hodin přerušeno za účelem provedení svědecké výpovědi druhého policisty, a to pprap. S. a vyžádání hlídkového listu ze dne 30.04.2011 hlídky ve složení nstržm. H. a pprap. S. Obviněný vzal na vědomí, že mu bude předvolání k přerušnému ústnímu jednání zasláno poštou do vlastních rukou na adresu jeho trvalého pobytu, kde se k dnešnímu dni stále zdržuje. Zmocněnec vzal na vědomí, že mu bude taktéž písemné vyrozumění k přerušnému ústnímu jednání zasláno poštou na doručovací adresu.

10) Správní orgán přípisem ze dne 2.9.2011 vyžádal od Policie ČR, Městské ředitelství policie Ostrava hlídkový list ze dne 30.4.2011. Dále přípisem z téhož dne požádal Ostravské komunikace a.s. o sdělení, zda dne 30.4.2011, minimálně v časovém rozmezí od 08.00 hod. do 09.00 hodin bylo světelné signalizační zařízení světelného přechodu pro chodce v Ostravě-Vítkovicích na ulici Rudné (Travičská) v pořádku či nikoliv, zdali bylo plně funkční a dále o sdělení doby při změně signálu.

11) Policie ČR, Městské ředitelství policie Ostrava dne 6.9.2011 sdělila, že list hlídky je interním materiálem PČR, ve kterém jsou vedeny údaje o uložených úkolech, stanovenými dobami přestávek, kontrolními body apod., do kterého se zaznamenává mimo jiné i každý zjištění poznatek pro potřeby služby kriminální policie a vyšetřování. List hlídky se proto nezasílá.

12) Ostravské komunikace, a.s. dne 27.9.2011 sdělily, že na přechodu pro chodce č. 3094 Rudná-Tavičská nebyla v sobotu dne 30.4.2011 za celý den hlášena porucha. Mezičas vyklizení vozidla jedoucího po ul. Rudné od Lidické k Závodní a vstupu chodce do vozovky na signál je vypočten na 4 s. Do tohoto času se nezapočítává přechodová fáze žlutá v délce 3 s po ukončení volna pro vozidla.

13) Obviněný dne 10.10.2011 zbavil mlčenlivosti svého zmocněnce pro zastupování v přestupkovém řízení a navrhl jeho výslech jako svědka k okolnostem a způsobu projednávání přestupku hlídkou PČR na místě samém.

14) Zástupce obviněného zaslal Magistrátu města Ostravy dne 18.10.2011 rešerše internetových stránek NOVINKY.CZ s poukazem na páchanou trestnou činnost příslušníků PČR.

15) Do protokolu o výpovědi svědka sepsaného 19.10.2011 Magistrátem města Ostravy svědek pprap. M.S. uvedl, že dne 30.04.2011 byl velen do společné hlídky s nstržrn. T.H., kdy byl řidič vozidla, nstržrn. H. byl velitel hlídky a tuto vykonávali ve služebním vozidle v civilním provedení. Službu vykonávali v rámci služebního obvodu Ostrava-Vítkovice, kdy v 08:40 hodin zastavili na stopce při výjezdu z ulice Tavičské, ve směru od ulice Zengrové před ulicí Rudnou. Zde dávali přednost v jízdě vozidlům jedoucím po hlavní ulici Rudné ve směru od ulice Lidické k ulici Závodní, jelikož chtěli odbočit vpravo. V této době současně sledoval světelný přechod pro chodce přes ulici Rudnou, který je od místa stání našeho služebního vozidla vzdálen cca 10-15 metrů. V tuto dobu zde stál chodec a tento čekal na signál volno. V době, kdy na světelném signálu naskočilo červené světlo, projelo vozidlo X (dodávkové vozidlo). Za tímto vozidlem ihned vyjeli, toto vozidlo dojeli na světelné křižovatce ulic Rudná- Závodní a posléze toto vozidlo předepsaným způsobem zastavili za touto křižovatkou. Řidič, který byl ve vozidle, sám nám předložil doklady potřebné pro řízení a provoz motorového vozidla. Po objasnění důvodu jeho zastavení řidič tvrdil, že on na červené světlo světelného přechodu pro chodce nejel, že je slušný řidič a s uloženou blokovou pokutou nesouhlasí. Kolega H. z tohoto důvodu vypsál oznámení o přestupku. Zdali se řidič vozidla písemně vyjádřil a podepsal, neví. Dále uvedl, že chodec, který se chystal přejít vozovku ulice Rudné, byl muž a byl oblečen do tmavého. Povětrnostní podmínky tohoto dne a hodiny byly velmi dobré, bylo zcela jasně vidět a nepršelo. Uvedený přestupek po celou dobu služebního zákroku projednával kolega H., on byl pouze přítomen a tohoto zajišťoval. Mimo to prováděl veškeré lustrace (vozidla a osoby). Viditelnost do vozidla byla dobrá, skla nebyla zatmavená nad povolenou mez, ve vozidle byl pouze řidič, který při projednávání přestupku nepopíral skutečnost, že výše uvedené vozidlo řídil. Chodce vstupujícího do vozovky ulice Rudné se nepodařilo zajistit z důvodu zastavení vozidla přestupce. Kamerový systém na tomto světelném přechodu pro chodce není. Proškolení o způsobu projednávání přestupků na místě s přestupci probíhá na poradách popř. elektronicky v diáři. Kolik přestupců uvedeného dne projednávali v blokovém řízení neví, tyto skutečnosti jsou uvedeny v hlídkovém listu.

16) Dne 19.10.2011 Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností sepsal protokol o ústním jednání. K důkazu konstatoval listinné důkazy (uvedené v protokolu) a dokazování ukončil.

17) Magistrát města Ostravy rozhodl dne 24.10.2011 tak, že P. V., nar. X, bytem R. 207, okr. V., je vinen tím, že dne 30.04.2011 ve 08:40 hodin, v katastru obce Ostrava-Vítkovice na ulici Rudná ve směru jízdy od Havířova (od ulice Lidická) přímo k ulici Závodní, jako řidič vozidla tovární značky X, registrační značky X, nerespektoval světelný signál (S 1a) - "Signál s červeným světlem - Stůj!" tříbarevné soustavy s plnými signály světelně řízeného přechodu pro chodce při ulici Tavičská tím, že vozidlo nezastavil před světelným signalizačním zařízením a na tento světelný signál projel. Tímto jednáním porušil ustanovení § 70 odst. 3) a ustanovení § 4 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích, v návaznosti na ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001

Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 22 odst. 1 písm. 1) bod 5 zákona o přestupcích, za což uložil podle ustanovení § 22 odst. 8) citovaného zákona o přestupcích, sankci: pokutu ve výši 2.500,- Kč.

V odůvodnění rozhodnutí se správní orgán podrobně zabýval provedenými důkazy, důkazy posoudil. Zabýval se i odůvodněním uložené sankce.

18) Proti rozhodnutí podal obviněný odvolání ze dne 4.11.2011, ve kterém mimo jiné uvedl, že správní orgán neúplně zjistil skutkový stav projednávané věci, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a na návrh obviněného neprovedl navržené důkazy. Nesouhlasil se závěrem správního orgánu o tom, že policisté neměli a nemají na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem a vykonávali jen svoji služební povinnost. Poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech (5 As 42/2010-83). Tvrdil, že při jejich činnosti dne 30.04.2011 překročil nastržm. H. míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem. Trval na tom, že jej nepřiměřeným nátlakem nutil nastržm. H. k doznání, a to tak, že nebyl ochoten upravit záznam o tvrzeném přestupku a následně, nezákonným poučením o tom, že jej může zadržet, tj. zbavit osobní svobody, což byl důvod, pro který v průběhu zákroku telefonoval JUDr. Richardovi Pustějovskému a odmítl podepsat oznámení o přestupku. Popřel, že si byl nejprve spáchání přestupku vědom a žádal o snížení navrhovaných sankcí. Tuto skutečnost pouze svými slovy popsal nastržm. H. v oznámení o přestupku, s jehož obsahem nesouhlasil. Arogantní jednání mladého policisty nastržm. H. a nepřipustný nátlak při projednávání přestupku na místě, byly příčinou eskalace napětí při projednávání přestupku a především zvýšením zaujatosti zmíněného policisty a jeho zájmu na projednávané věci. Správní orgán, přes upozornění na výše uvedenou skutečnost v řízení dále pokračoval. Uvedl, že správní orgán vytvořil závěr o jeho vině na základě výsledku dvou policistů, kteří, ačkoliv k tomu byla možnost, ignorovali přítomnost svědka na místě, a vlastním vědomým přičiněním nezajistili důkazy o tvrzeném spáchání přestupku a zapříčinili tak stav důkazní nouze. V průběhu řízení navrhl dne 10.10.2011 a 18.10.2011 důkazy, z nichž je patrné, že příslušníci policie České republiky nejsou privilegovanou skupinou, u které je dán bezezbytku předpoklad pravdomluvnosti, důvěryhodnosti a bezúhonnosti. Toto postavení oběma policistům přidělil správní orgán při svém rozhodování, bez toho aby vysvětlil, proč tak učinil. Jeho výpověď ze dne 30.08.2011 nebyla označena za nevěrohodnou a neobsahovala žádné logické a skutkové rozpory. Správní orgán v průběhu řízení navržené důkazy neprovedl a neobjasnil v odůvodnění důvody, pro které si takto počínal. Poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20.1.2006, sp. zn. 4 As 2/2005, 5As 42/2010, 1 As 96/2008, 5 As 82/2009.

Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu a závěr o jeho vině, nemá oporu v provedených důkazech u ústního jednání a správní orgán jej činil na základě pocitů a zcela mimo rámec obsahu existujícího důkazu. Poukázal na zásadu, dle níž je správní orgán povinen rozhodnout v pochybnostech ve prospěch obviněného a uvedl, že v průběhu řízení správní orgán pochybnosti o správnosti skutkových zjištění neodstranil. Namítal, že správní

orgán v řízení porušil obligatorní zásadu volného hodnocení důkazů. Navržený důkaz výsledkem svědka JUDr. Richarda Pustějovského správní orgán neprovedl a v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevysvětlil, proč neprovedl navržený důkaz. Závěrem trval na tom, že se nedopustil žádného přestupku.

19) Magistrát města Ostravy, Odbor dopravně správních činností předložil odvolání a spis Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje dne 24.11.2011.

20) Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodl dne 14.12.2011 tak, že napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně. Pokud jde o průběh řízení, neshledal krajský úřad žádné vady, které by mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Krajský úřad konstatoval, že rozhodnutí magistrátu č.j. SMO/338692/11/DSČ/Sur ze dne 24. října 2011 je nepřezkoumatelné, když správní orgán prvního stupně neodůvodnil jak se vypořádal s návrhem na provedení výsledku svědka JUDr. Richarda Pustějovského ani návrhem na provedení důkazu rešerší z internetových stránek NOVINKY.CZ s poukazem na páchanou trestnou činnost příslušníku PČR.

21) Magistrát města Ostravy, Odbor dopravně správních činností nařídil ve věci ústní jednání na 1.2.2012, 12.30 hodin. Uvedeného dne obviněný sdělil, že svědek JUDr. Pustějovský nebyl přítomen na místě projednávaného přestupku. Byl s ním pouze v telefonickém spojení. Nebyl pořízen záznam telefonického hovoru.

JUDr. Richard Pustějovský slyšen uvedeného dne jako svědek uvedl, že obviněný se v roce 2011 na něj obrátil telefonicky přes víkend s žádostí o právní pomoc, protože mu bylo kladeno za vinu, že projel světelný přechod pro chodce na červené světlo semaforu. Pan V. sdělil, že policista jej nutí podepsat protokol o průběhu děje, se kterým nesouhlasí a podpis si vynucuje tvrzením, že jej zadrží. Sdělil mu, že jej nikdo nemůže z tohoto důvodu zbavit osobní svobody a ať trvá na opravě protokolu. Současně jej požádal, aby předal telefonní přístroj policistovi, který věc projednával. Pan V. mu sdělil, že policista se s ním nemá o čem bavit. Na to vyzval obviněného, aby si zapsal identifikační číslo policisty, který věc projednával. Ptal se pana V., zda projel světelný přechod pro chodce na červený signál, na to mu sdělil, že nikoliv. Jelikož pan V. trval na své nevině, vyzval jej, aby protokol, se kterým nesouhlasí, nepodepisoval, že bude celá věc postoupena správnímu orgánu, který věc spravedlivě projedná.

22) Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností rozhodl 3.2.2012 ve věci č.j. SMO/043532/12/DSČ/Sur tak, že P. V. je vinen tím, že dne 30.04.2011 v 08:40 hodin řídil v katastru obce Ostrava-Vítkovice na ulici Rudná, ve směru jízdy od Havířova (od ulice Lidická) přímo k ulici Závodní jako řidič vozidla tovární značky X, registrační značky X, kdy při jízdě nerespektoval světelný signál (S 1a) - "Signál s červeným světlem – Stůj!" tříbarevné soustavy s plnými signály světelně řízeného přechodu pro chodce při ulici

Tavičská tím, že vozidlo nezastavil před světelným signalizačním zařízením a na tento světelný signál projel. Tímto jednáním porušil ustanovení § 70 odst.3 a ustanovení § 4 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích, v návaznosti na ustanovení § 24 odst.1 písm. a) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 22 odst.1 písm. f) bod 5 zákona o přestupcích, za což mu byla uložena sankce –pokuta ve výši 2.500,- Kč.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán podrobně popsal průběh správního řízení, uvedl o jaké důkazy opírá své rozhodnutí a co provedeným dokazováním zjistil. Vypořádal se s námitkami obviněného. Konstatoval, že dospěl na základě provedeného dokazování k závěru, že P.V. se popsaneho přestupku skutečně dopustil. Správní orgán citoval příslušná ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích a zákona o přestupcích. Odůvodnil i výši uložené sankce.

23) Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 3.2.2012 podal obviněný odvolání, ve kterém uváděl námitky jako v předchozím správním řízení. Poukazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

24) Magistrát města Ostravy předložil dne 29.2.2012 odvolání a spis žalovanému Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

25) Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhodl dne 2.4.2012 ve věci č.j. MSK 33665/2012 tak, že odvolání obviněného P. V. zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl za jakých podkladů pro rozhodnutí vycházel, vypořádal se se všemi důkazními prostředky, uvedl jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a především proč rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí. Vyjádřil se též k námitkám obviněného. Ztotožnil se s výší uložené sankce.

26) Výslechem svědka T. H., slyšeného dne 10.12.2013 krajským soudem, soud zjistil, že si již na okolnost, zda žalobce jel na „červenou na semaforu“ nevzpomíná. Pokud byl ve věci slyšen Magistrátem města Ostravy, pak vypovídal ve věci popravdě. S žalobcem není v příbuzenském poměru. Nenutí a ani v minulosti nenutil účastníky silničního provozu, aby v části vysvětlení o přestupku uvedli, jakým způsobem k přestupku došlo a aby oznámení o přestupku podepsali. Na místě, kde mělo dojít k přestupku, nejsou umístěny kamery, takže nelze prokázat kamerovým systémem, jaká byla situace v místě spáchání přestupku.

Podle § 22 odst.1 písm. f), bod 5 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění ke dni 30.4.2011 přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla nezastaví vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo podle zvláštního právního předpisu nebo na pokyn "Stůj" daný při řízení provozu na pozemních komunikacích osobou oprávněnou k řízení tohoto provozu podle zvláštního právního předpisu.

Pokud se jedná o ustanovení § 22 zákona č. 200/1990 Sb., ten byl ke dni vydání rozhodnutí správních orgánů zrušen, neboť byl nově začleněn do zákona č. 361/2000 Sb., § 125c. Je zřejmé, že ustanovení § 22 odst.1 písm. f, bod 5 zákona č. 200/1990 Sb. bylo začleněno do zákona č. 361/2000 Sb. v totožném znění.

Dle § 125c odst.4 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb. za přestupek se uloží pokuta od 2500,- do 5000,- Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i).

Od uložení sankce podle odstavců 4 až 7, s výjimkou odstavce 6 písm. a), nelze dle odst.8 cit. ustanovení v rozhodnutí o přestupku upustit.

IV.

Krajský soud po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žalobce se dne 30.4.2011 v 8.40 hod. dopustil přestupku v katastru obce Ostrava-Vítkovice na ulici Rudná ve směru jízdy od Havířova (od ulice Lidická) přímo k ulici Závodní, když jako řidič vozidla tovární značky X, RZ X nerespektoval světelný signál (S 1a) – „Signál s červeným světlem – Stůj!“ tříbarevné soustavy s plnými signály světelně řízeného přechodu pro chodce při ulici Tavičská tím, že vozidlo nezastavil před světelným signalizačním zařízením a na tento světelný signál projel. Za tento přestupek mu byla uložena sankce – pokuta ve výši 2.500,- Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Soud má za to, že skutkový stav byl prokázán dodatečně.

V projednávané věci stály proti sobě dvě verze skutkového stavu. Žalovaný v průběhu správního řízení tvrdil, že si není vědom toho, že by tento přestupek spáchal, popř. že přestupek nespáchal. Správní orgány postupovaly tak, aby zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Proti tvrzení žalobce stojí tvrzení dvou příslušníků Policie České republiky, Městské ředitelství policie Ostrava, dopravní inspektorát Ostrava, a to nstržm. T. H. a pprap. M. S., kteří dne 30.4.2011 v 8.40 hod. vozidlo, které řídil žalobce, zastavili, ověřili totožnost řidiče, navrhli vyřešit přestupek na místě. Žalobce s tím nesouhlasil, bylo proto sepsáno policistou oznámení o přestupku (prvá strana tiskopisu). Žalobce měl možnost se k přestupku písemně vyjádřit (druhá strana tiskopisu), což však neučil a záznam odmítl podepsat. Je pravdou, že úřední záznam o tom, že byl spáchán přestupek a kdo je z jeho spáchání podezřelý, poskytuje správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o věci a nelze jej považovat za důkazní prostředek a k dokazování průběhu události popsanych v úředním záznamu slouží svědecká výpověď osoby, která úřední záznam sepsala, nikoli tento záznam. Nicméně žalobce nevyužil svého práva popsat na záznamu svou versi vzniklé situace, popř. popsat

chování policistů. Tvrdil-li žalobce, že byl arogantním policistou nucen k podpisu něčeho, s čím nesouhlasil a že mu bylo vyhrožováno zadržením („může jej zavřít“), pak soud uvádí, že žalobci nic nebránilo, aby tyto skutečnosti uvedl v tiskopisu oznámení o přestupku. Choval-li se policista projedávající přestupek nevhodně, nic nebránilo obviněnému, aby o nevhodném chování policisty informoval nadřízeného tohoto policisty, popř. jiné orgány Policie ČR. Tvzení policistů, kteří byli vyslechnuti ve správním řízení jako svědci, jsou shodná, když uvádějí, že řidič motorového vozidla tovární značky X (skříňové vozidlo) projel přes světelný přechod pro chodce na světelný signál „stůj“ – červené světlo a pokračoval dále v jízdě k ulici Závodní. Toto jednání žalobce potvrdil opakovaně nstržm. T. H., který byl dne 10.12.2013 slyšen jako svědek Krajským soudem v Ostravě.

Zpochybňoval-li žalobce věrohodnost výpovědí zasahujících policistů a navrhoval důkaz rešerší internetových stránek NOVINKY.CZ s poukazem na páchanou trestnou činnost příslušníků PČR, pak soud uvádí, že tento důkaz nemá přímou souvislost s projedávanou věcí. Z předložených listin vyplynulo, že soud poslal do vazby dva přední pražské dopravní policisty pro podezření z pojištných podvodů, dva dopravní policisté z Prahy si údajně nechávali peníze z pokut, policisté tajně přepisují pokutové bloky, pražští dopravní policisté podváděli s pokutovými bloky, pět dopravních policistů bylo obviněno za kšefty s asistenční službou VIDEO, pardubický policista dostal za krádež mobilu oběti nehody podmínku. Není zřejmé, jaký konkrétní vztah by měla mít tato nezákonná činnost policistů mimo Severomoravský kraj, k přestupku žalobce. K námitce žalobce, že příslušníci Policie České republiky nejsou privilegovanou skupinou, u které je dán bezezbytku předpoklad pravdomluvnosti, důvěryhodnosti a bezúhonnosti, soud toliko v obecné rovině konstatuje, že lze připustit, že i mezi policisty může být určité malé procento osob, které se mohou dopouštět nezákonného jednání. Z toho však nelze bez dalšího dovozovat, že se každý policista dopouštěl nezákonného jednání. Nelze vyloučit, že v každé profesní skupině se mohou najít osoby, které se dopouští nezákonného jednání. Ve vztahu k zasahujícím policistům však žalobce nic konkrétního v tomto směru netvrdil a ani nic takového neprokázal. Výpovědi policistů jsou konzistentní a ve vzájemném souladu. Soud nemá důvod pochybovat o pravdivosti výpovědi policistů, kteří neměli ve věci jakýkoliv osobní zájem (na rozdíl od žalobce), vykonávali jen svou služební povinnost. Při kolizi mezi tvrzením obviněného z přestupku a policisty je proto zpravidla věrohodnější svědectví policistů. Soud podotýká, že policisté poté, co odmítl vyřídit přestupek v blokovém řízení, se nedopustili šikanózního jednání vůči řidiči, spočívajícího např. v ničím neodůvodněné a nanejvýš rozsáhlé kontrole řidiče.

Pokud žalobce poukazoval na rozpor ve výpovědích policistů a žalobce, spočívající v tvrzení, že u přechodu pro chodce stál chodec, pak soud uvádí, že oba zakročující policisté shodně uvedli, že přechodu pro chodce stál muž. Žalobce naopak tvrdil, že na přechodu pro chodce se žádný chodec nenacházel. Námitka žalobce, že policisté řádně nezajistili důkazy, když tohoto svědka nezajistili, se jeví jako účelová, když je zřejmé, že policisté se vydali za vozidlem žalobce, po zastavení vozidla zjistili totožnost řidiče a poté byl projedáván přestupek žalobce. Lze tedy dovodit, že z důvodu časové prodlevy nebylo ani možno totožnost svědka zjistit.

Odkazoval-li žalobce na výslech svědka JUDr. Richarda Pustějovského, pak soud uvádí, že jmenovaný především nebyl přímým svědkem popsáního děje

a tudíž je vyloučeno, aby ze svých osobních poznatků mohl dosvědčit, zda na světelném signalizačním zařízení svítilo v době, kdy žalobce svým vozidlem vjel na přechod pro chodce zelené či červené světlo. Svědectví tohoto svědka je pouze zprostředkované, když informace mu byly podány telefonicky žalobcem. Navíc JUDr. Pustějovský jednal ve správním řízení jednak jako zástupce žalobce, tedy byl seznámen s obsahem správního spisu, včetně výpovědi svědků a jednak poté, co byl zproštěn obviněným mlčenlivosti, jako svědek. Lze připustit, že i tato okolnost mohla ovlivnit výpověď tohoto svědka.

Dovolával-li se žalobce presumpce neviny a z ní plynoucí princip v pochybnostech ve prospěch obviněného, pak krajský soud zastává názor, že v souzené věci bylo možno uzavřít na základě provedených důkazů, že v inkriminovanou dobu žalobce jako řidič vozidla tovární značky X, RZ X nerespektoval světelný signál (S 1a) – „Signál s červeným světlem – Stůj!“ tříbarevné soustavy s plnými signály světelně řízeného přechodu pro chodce při ulici Tavičská tím, že vozidlo nezastavil před světelným signalizačním zařízením a tento světelný signál projel. Rozhodnutí správních orgánů vyšlo ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu. Správní orgány provedly důkazy navržené žalobcem.

Odkazovali-li účastníci řízení, zejména žalobce, na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech, tj. na rozhodnutí ve věci čj. 4Ad 2/2005, 5Ad 42/2010, 1As 96/2008, 1As 97/2011 a 5As 82/2009, pak krajský soud uvádí, že rozhodoval v souladu se stanovisky Nejvyššího správního soudu, uvedenými v těchto rozhodnutích.

Krajský soud se tedy zcela s rozhodnutím žalovaného ztotožňuje. Výrok rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 8.11.2011 považuje za správný, odpovídající zákonu, když žalovaný zjistil řádně skutkový stav v projednávané věci. Žalobu pak považuje soud za nedůvodnou. Soud se ztotožňuje i s odůvodněním rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Pokud se jedná o uloženou sankci, pak je nutno uvést, že správní orgán uložil sankci na samé spodní hranici, zabýval se polehčujícími i přetěžujícími okolnostmi, jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí (žalobce nemá v evidenční kartě řidiče žádné záznamy za přestupky, od pokuty není možno upustit), se kterým se krajský soud i v této části ztotožňuje.

Výrok o nákladech řízení před správním orgánem je odůvodněn ustanovením § 79 odst. 1 přestupkového zákona, kdy povinnost uhradit náklady řízení se stanoví obviněnému, který byl přestupkem uznán vinným, a to paušální částkou 1.000,- Kč dle ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu z důvodů výše uvedených zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10. prosince 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová

samosoudkyně